

115: La vida en un pessebre

La vida en un pessebre

– Avis, quines ganes tenia que fossin les 17h per sortir de l'escola i veure-us! – va expressar la Martina abraçant-se a l'àvia i amb la mateixa eufòria a l'avi.

Era una tarda de desembre, s'acostaven les vacances de Nadal i la Fira de Santa Llúcia ja estava oberta. Com cada any, la família de la Martina, es trobaven una tarda per anar a fer una passejada per la fira, acompanyats de les nades que van sonant pels altaveus, gaudint de l'olor dels rams d'eucaliptus i la molsa, triant el ramet de la sort més bonic i buscant algunes figuretes del pessebre que encara no tenen... Ja és tota una tradició!

La mare de la Martina ja ho feia quan era petita. Hi anava amb els seus pares i la seva àvia i ho recorda com un dels millors dies de l'any, per això, li encanta veure tan feliç a la Martina.

Els avis li pregunten a la Martina si vol anar a berenar, també és una tradició; però ella prefereix començar per la fira. Estones agafada de la mà de l'avi, altres de l'àvia, no es deixarà ni una paradeta per mirar, mentre va buscant les figures del pessebre de la seva col·lecció.

Es paren davant de la parada que tot són caganers, la Martina va reconeixent tots els famosos que ara poden ocupar el pessebre de casa... Ella ja el té el caganer al seu pessebre, el seu és el tradicional pastoret amb barretina, que vol anar a Betlem a adorar el nen Jesús, però que li ha sorgit una urgència...

L'avi és l'encarregat d'explicar-li el simbolisme de les diferents figures i, fins i tot, creen històries on els pastors i pastores prenen vida.

La Martina li comenta a l'avi:

-Avi, aquella gent era com molts de nosaltres! Tenien la seva feina, els hi agradava ajudar als altres, eren valents, eren humils, estimaven...

L'avi li respon, sentint-se orgullós d'ella:

-I tant!!! Jesús, Maria, Josep i totes aquestes figures ens ensenyen com ha sigut la humanitat al llarg dels segles. Martina, tu a qui t'assembles?

-Avi, crec que tinc una mica de totes, però tu sempre m'has explicat que Maria és pacient i que sempre vol ajudar i, a mi a vegades em fa una mica de mandra ajudar i quan vull alguna cosa, crec que em faig pesada, oi? – diu tot rient.

L'àvia i la mare els criden, estan esperant-los davant la parada on compren les figuretes.

La Martina pregunta quantes en pot triar...

L'àvia li diu que dues, que si no el Nadal següent no en tindrà cap per comprar. Ella se'ls mira i diu que d'animals n'hi ha molts i que els pastors poden portar moltes ovelles cap a l'establia...

Ja ho tenen tot! Les figuretes ja formen part de la família, la molsa i un nou cel ple de desitjos van dins les bosses que porten.

Ara toca anar a berenar!!! Aniran a la xocolateria de tota la vida a menjar un bon suís amb xurros.

La Martina se'ls mira, somriu:

-Què feliç em sento, ja és Nadal!

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1. Com viuen els nostres infants el Nadal?
2. Quins moments, amb autèntic sentit nadalenc, compartim amb família?
3. Transmetem els valors que es desprenen de les figuretes del pessebre als nostres fills i filles?
4. Som exemple d'altruisme pels nostres fills/es i/o alumnes?
5. Fem que els nostres fills i filles siguin persones humils i solidàries?
6. Vivim submergits en una societat consumista?